

Пісня в росах

Микола Сингаївський

Темно-сиза ожина
Гляне гронами з гаю.
Тут моя Батьківщина,
Сонце отчого краю.

Ген привітна домівка,
Що мене колисала,
Та ромашка-журлинка,
Що на луг виглядала.

Що мені в нагороду
Аж до осені квітла,
Віщувала погоду,
Як провісниця літа.

Тепла в росах стежина –
Та, що з ночі пізнаю.
Тут моя Батьківщина,
Пісня рідного краю.

Ніжна матері мова –
Та, що в серці до скону.
І щоденна обнова –
Сяйво нашого дому.

Спориші на подвір'ї
Та джерельна криниця...
У такому довір'ї
Отчий край мені сниться.

Я таким його бачу
Із огрому земного.
Свою пісню і вдачу
Взяв я змалку у нього.